

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 1007/2025
02.09.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирољуба Томића, председника већа, Татјане Вуковић, Слободана Велисављевића, Александра Степановића и Дијане Јанковић, чланова већа, са саветником Маријом Рибарић, записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног - адвоката Александра Радојичића, поднетом против решења Основног суда у Крагујевцу Кппр - 45/25 од 11.07.2025. године и Кв - 664/25 од 17.07.2025. године, у седници већа одржаној дана 02.09.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Александра Радојичића, поднет против решења Основног суда у Крагујевцу Кппр - 45/25 од 11.07.2025. године и Кв - 664/25 од 17.07.2025. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Крагујевцу Кппр - 45/25 од 11.07.2025. године одбијен је као неоснован захтев браниоца окривљеног АА, адвоката Александра Радојичића којим је тражено да се из списка предмета Основног јавног тужилаштва у Крагујевцу Кт - 334/25 издвоји потврда о привремено одузетим предметима, МУП-а РС, ПУ Крагујевац, ОКП, број 2470/2025 од 16.01.2025. године.

Решењем Основног суда у Крагујевцу Кв - 664/25 од 17.07.2025. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА, адвоката Александра Радојичића изјављена против решења Основног суда у Крагујевцу Кппр - 45/25 од 11.07.2025. године.

Бранилац окривљеног АА - адвокат Александар Радојичић поднео је захтев за заштиту законитости против наведених решења, због повреде закона из члана 438. став 2. тачка 1) у вези чланова 16, 84. и 150. Законика о кривичном поступку, са предлогом да Врховни суд поднети захтев за заштиту законитости усвоји и побијана решења преиначи тако да издвоји потврду о привремено одузетим предметима као незаконит доказ или да побијана решења укине и списе предмета врати на поновно одлучивање.

Врховни суд је одржао седницу већа, на којој је размотрио списе предмета, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости је недозвољен.

Одредбом члана 482. став 1. ЗКП, прописано је да против правноснажне одлуке јавног тужиоца или суда или због повреде одредаба поступка који је претходио њеном доношењу, овлашћено лице може поднети захтев за заштиту законитости, под условима прописаним у том законикау.

Процесним решењем Основног суда у Крагујевцу Кппр - 45/25 од 11.07.2025. године, које је потврђено решењем Основног суда у Крагујевцу Кв - 664/25 од 17.07.2025. године, одлучено је о предлогу браниоца за издвајање доказа из списка предмета. Такво решење не може бити предмет испитивања по захтеву за заштиту законитости у смислу члана 482. став 1. ЗКП. Ово стога, што се не ради о правноснажној одлуци суда у смислу члана 275. став 1. ЗКП, а која одлука мора бити правноснажна у формалном и материјалном смислу.

Наиме, одредбом члана 237. став 1. ЗКП предвиђено је да када је у овом Законикау прописано да одређени доказ не може бити коришћен у кривичном поступку или да се на њему не може заснивати судска одлука, судија за претходни поступак ће по службеној дужности или на предлог странака и браниоца донети решење о издвајању записника о овим радњама из списка одмах, а најкасније до завршетка истраге. Против овог решења дозвољена је посебна жалба.

Сходно наведеном, против решења о издвајању записника дозвољена је посебна жалба. Међутим, уколико суд не сматра да се ради о доказу који треба бити издвојен из списка, исти није дужан ни да донесе одлуку о томе, јер Законик о кривичном поступку у овој фази поступка познаје само решење о издвајању против кога је и дозвољена посебна жалба, а не и решење којим се одбија предлог за издвајање доказа. У ситуацији када судија за претходни поступак донесе решење којим се одбија предлог за издвајање доказа, против такве одлуке, која није посебно прописана одредбама ЗКП-а, није дозвољена ни посебна жалба (те је у овом конкретном случају погрешном поуком о правном леку браниоцу дато право на подношење жалбе на коју по закону нема права) и одлука у том смислу не стиче правноснажност, па се могућа повреда закона из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП може истицати искључиво жалбом на пресуду.

Дакле, побијано решење којим се одбија предлог за издвајање доказа из списка предмета јесте формално правноснажно, али обзиром да се наведено решење може побијати жалбом на првостепену пресуду, нема материјалну правноснажност, јер се њиме није правноснажно одлучило о одређеном правном питању.

Из наведених разлога, Врховни суд је захтев браниоца окривљеног на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП, одбацио као недозвољену и одлучио као у изреци решења.

Записничар – саветник
Марија Рибарић, с.р.

Председник већа – судија
Мирољуб Томић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић